

Súd: Okresný súd Nitra  
Spisová značka: 25C/495/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115227870  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Heinrich  
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4115227870.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci navrhovateľa : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 24, IČO: 35807598, zastúpený: Advocate s.r.o., konajúca JUDr. Máčajom, konateľom, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, proti odporcovi: O. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. - C., K. XXX/X, o zaplatenie sumy 280,64 eura s príslušenstvom, sudcom JUDr. Petrom Heinrichom, takto

### rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 14.06.2015 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 280,64 eura spolu s vyčísleným 32 % úrokom a 8 % úrokom z omeškania na základe zmluvy o úvere zo dňa 08.12.2011, podľa ktorej navrhovateľ odporcovi poskytol úver vo výške 1.000 eur, ktorý mal odporca vrátiť spolu s poplatkom vo výške 968 eur. Odporca riadne dlh nesplácal, na základe čoho bol vyzvaný na splatenie celého dlhu, tento postupne uhradil v sume 1.377,60 eura. Navrhovateľ sa domáhal od odporcu trov mediačného konania vo výške 249,35 eura, poplatkov za upomienky v sume 20 eur a trov rozhodcovského konania vo výške 268,23 eura, keď účastníci sa zaviazali pred podaním návrhu na začatie rozhodcovského konania využiť mediačné konanie, pričom týmto spôsobom k vyriešeniu sporu nedošlo. Dňa 28.07.2014 podal navrhovateľ návrh na rozhodcovské konanie, ktoré bolo k 15.06.2015 zastavené. Celkove sa navrhovateľ domáhal sumy 1.087,34 eura.

Vo veci nebol vydaný platobný rozkaz.

Zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že sa pridrižiava podaného návrhu. Na základe zmluvy z 8.12.2011 bola odporcovi poskytnutá suma 1.000 eur. Behom 12 mesiacov mal vrátiť 1.968 eur. Zo sumy 968 eur bol 2/3 -iny poplatok za uzavretie zmluvy a zvyšok cca 32 % úrok. Zmluva bola vyplnená do tlačiva, nevie ako dlho trvalo uzavretie zmluvy. Ako sa vyjadrovali, nejde o spotrebiteľský vzťah, keďže si bral úver pre zamestnanie odporca. Nevie ona uviesť za akým účelom si bral odporca úver. Nevie za akým účelom je v zmluve kolónka pre "zamestnanie" čo to vlastne znamená. K 17.4.2012 došlo k splatnosti úveru, v tom čase odporca ešte nič neuhradil. Preto si po jednotlivých platbách odporcu navrhovateľ uplatňuje úrok, ktorý je uvedený v bode 3. Samostatne špecifikovaný úrok v bode 2. Podľa čl. XIV všeobecných podmienok sa mala vec riešiť v mediačnom konaní, ktoré bolo neúspešné, pre nedoručenie odporcovi. Navrhovateľ si tu uplatňuje trovy mediačného konania. Toto prebiehalo v októbri 2012. 28.7.2014 podali návrh na rozhodcovské konanie, ktoré sa však nepodarilo skončiť dokedy rozhodcovskému súdu nezanikla licencia, to bolo v júni 2015. Navrhovateľ si uplatnil aj trovy rozhodcovského konania, ktoré mu však neboli nijako priznané, toto konanie zavinil odporca, že neplatil. Zást. navrhovateľa nesúhlasila

s protinávrhom, nesúhlasila aby sa v tejto veci pojednávalo vzhľadom na prípravu. Výška úroku je špecifikovaná v bode 11 všeobecných podmienok.

Odporca na pojednávaní uviedol, že úver si bral v čase, keď bol v zahraničí. On vypisoval tlačivo, určite však nebola vypísaná kolónka RPMN a ani kolónka zamestnanie. Originál zmluvy však už nemá. Celkovo uhradil 1.430 eur, čiže úver ešte preplatil, keď má za to, že v danej zmluve sú neprijateľné zmluvné podmienky, nie je tam uvedené dátum splatnosti úveru, je tam neprimerané RPMN a úrok. Má teda zato, že zmluva je neplatná a mal plniť len do výšky poskytnutej sumy a zvyšok by mu mal navrhovateľ vrátiť. On si chce ešte protinávrhom uplatňovať u navrhovateľa sumu 430 eur. Nedostal žiadny rozpis splátok, teda aká časť z nich je úrok, aká istina, aká poplatok. Odporca v záverečnom návrhu uviedol, že aktuálne na protinávrhu netrvá.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa výsluchom zástupcu navrhovateľa, odporcu, s listinnými dôkazmi prečítaním, a to : zmluvou o úvere zo dňa 08.12.2011, všeobecnými podmienkami, výpisom z OR, pokusom o zmier zo dňa 11.12.2012, oznámením o zastavení rozhodcovského súdu zo dňa 17.06.2015, písomným vyhlásením mediátora zo dňa 31.12.2012, doplnením návrhu zo dňa 15.03.2016 a zistil tento skutkový a právny stav :

Navrhovateľ uzavrel s odporcom zmluvu o úvere dňa 08.12.2011. Navrhovateľ poskytol odporcovi sumu 1.000 eur, na základe čoho mu mal odporca v dvanástich splátkach po 164 eur zaplatiť sumu 1.968 eura. Zo sumy 968 eur boli 2 / 3-iny poplatok a 1 / 3-ina cca 32 % úrok. Odporca dlh nespĺcal, na základe čoho došlo k 17.04.2012 k jeho splatnosti. Do tohto dátumu odporca nič neuhradil. V zmluve účastníkov neboli jednotlivé splátky rozpisované, čo zo sumy 164 eur ide na istinu, čo na úrok a čo na poplatok. Tak isto nebol uvedený deň dokedy má byť dlh v splátkach uhradený. V samotnej zmluve nie je uvádzaná výška poplatku samostatne ani výška úroku. Tieto skutočnosti sú konštatované len vo všeobecných podmienkach v bode 11 aj to všeobecne, teda výška úroku nebola nijako percentuálne určená. V zmluve bolo RPMN uvedené vo výške 304,1 %. Bol zaškrtnutý rámček, že finančné prostriedky sú použité pre výkon zamestnania. Navrhovateľ mal za to, že nejde o spotrebiteľský vzťah, keďže odporca použil finančné prostriedky pre potreby zamestnania. Na skutočnosť, že rozhodcovský súd konštatoval, že ide o spotrebiteľský úver, navrhovateľ nereagoval. Odporca tvrdil, že on zmluvu vypíňal a podpisoval, avšak rámčeky pre RPMN a na aký účel sú finančné prostriedky poskytnuté nevypíňal. Postupne začal odporca navrhovateľovi dlh splácať a celkovo uhradil sumu 1.430 eur. Navrhovateľ si uplatňoval zvyšok dlžnej sumy, ktorú mal predstavovať poplatok vo výške 280,64 eura, 32 % úrok v celkovej výške 269,12 eura a úrok z omeškania za obdobie od 18.04.2012 do 25.03.2015 z jednotlivých dlžných súm. Navrhovateľ tvrdil, že podľa zmluvy sa mala vec medzi účastníkmi prioritne riešiť mediáciou (článok 14 všeobecných podmienok). Odporca však predvolanie k mediátorovi neprevzal, toto bolo teda neúspešné. Navrhovateľ si v rámci mediálneho konania od odporcu uplatňoval trovy v sume 249,35 eura. Tieto trovy mediálneho konania navrhovateľ nijako nedokladoval. Navrhovateľ si od odporcu uplatňoval sumu 20 eur za upomienky podľa všeobecných obchodných podmienok, tieto však nijako nedokladoval, teda ich doručenie odporcovi. Navrhovateľ dňa 28.07.2014 podal návrh na začatie rozhodcovského konania, ktoré sa však skončilo oznámením rozhodcovského súdu o zastavení konania zo dňa 17.06.2015. Keď predmetom rozhodcovského konania bol spor spĺňajúci podmienky zák. č. 355/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, teda spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý nebolo možné do 31.12.2014 právoplatne ukončiť. V rámci rozhodcovského konania si navrhovateľ od odporcu uplatňoval sumu 268,23 eura ako trovy rozhodcovského konania, pričom ich vynaloženie nijako nedokladoval. Odporca s návrhom nesúhlasil, keď mal za to, že v zmluve sú neprijateľné zmluvné podmienky, nie je uvedený dátum splatnosti úveru, je tam neprimerané RPMN a úrok. Nedostal žiadny rozpis splátok. Zaplatil pritom navrhovateľovi viac ako mu bola poskytnutá suma.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákona dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 546 Občianskeho zákona dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákona splnením dlh zanikne.

Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákona dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 657 Občianskeho zákona, zmluvou o pôžičke prenechá veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákona pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 879 j) Občianskeho zákona ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov 2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v § 52 a nasledujúcich. Ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ, na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t.j. ustanovuje, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovoľával. I v prípade spotrebiteľských vzťahov vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorý bol režim spotrebiteľských zmlúv do právneho poriadku transformovaný, je treba cestou výkladu podústavného práva dosiahnuť, zabezpečiť právnu ochranu i v týchto prípadoch, nakoľko materiálne nahliadané pozícia kontrahenta, uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti zákona sa nijako nelíši od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už

v režime spotrebiteľských zmlúv, to znamená, že práva dodávateľa vzniknuté na základe zmluvných podmienok, ktoré by mali podľa neskoršej právnej úvahy povahu tzv. neprijateľných, resp. neprimeraných podmienok, a ktoré by tak boli s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení ex lege neplatné, nemôžu v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka používať právnu ochranu (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. 1.ÚS 342/2009, uznesenie KS v Žiline sp. zn. 9Co 236/2010 zo dňa 30.08.2010, uznesenie KS Prešov z 30.09.2009 sp. zn. 7CoE 34/2009, rozhodnutie KS v Nitre z 10.02.2009 sp. zn. 6Co 254/2008). V rozhodnutiach súdov ( napr. rozsudok NS SR sp.zn. 5Sžo/13/2014, uznesenie KS v Prešove sp.zn. 6Co 84/2011 zo dňa 26.05.2011, uznesenie KS v Nitre sp.zn. 9Co 223/2008 ) či Slovenskej obchodnej inšpekcie ( napr. SK/0755/99/2012, SK/0283/99/2013) bolo konštatované, že uvádzanie účelu poskytnutia úveru pre zamestnanie je nekalou obchodnou praktikou a navrhovateľ ju ani nesmel používať. Odporca uvádzal, že túto kolónku zmluvy od nevyplňal, bolo na navrhovateľovi, aby túto skutočnosť preukázal, čo sa nestalo a bolo by to vzhľadom na judikatúru aj irelevantné. Nie je ani logické ako by mohol použiť odporca peniaze na výkon zamestnania, keď odporca nebol živnostník. Táto časť znenia § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. bola vágna počas jej platnosti (do 30.11.2011) a v čase uzavretia zmluvy dňa 08.12.2011 už nebola ani platná. Rozhodcovský súd na ktorí sa navrhovateľ obrátil mal tiež za to, že ide o spotrebiteľský vzťah. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam treba na zmluvu účastníkov pozeráť ako na spotrebiteľskú zmluvu.

Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany zavedený smernicou Rady 93/13 EHS o nekalých zmluvných podmienkach (ďalej len „smernica 93/13“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah (rozsudky Súdneho dvora EÚ z 27. 6. 2000, Oceáno Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s I-4941, bod 25, ako aj z 26. októbra 2006, Mostaza Claro, C-168/05, Zb. s. I-10421, bod 25, tiež čl. 37 uznesenia súdneho dvora vo veci C-76/10 Pohotovosť/Korčkovská).

Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväziť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoje ako celok (čl. 6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí. (pozri napr. rozsudok Mostaza Claro bod 37, Asturcom bod 51).

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice 93/13/EHS zmluvná podmienka ktorá nie je individuálne dojednaná sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Súdny dvor dokonca považuje ochranu spotrebiteľa podľa čl. 6 smernice za tak významnú, že sa má klásť principiálne na roveň vnútroštátnym pravidlám verejného poriadku, a to v záujme vyššej kvality života (pozri uznesenie súdneho dvora EÚ vo veci C-76/10 POHOTOVOSŤ/Korčkovská, bod 50).

Korigujúcim ustanovením však v prípade spotrebiteľských zmlúv, resp. spotrebiteľského vzťahu, ktorým je aj prejednávany prípad, je už vyššie spomínané ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka. Právna úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v uvedených ustanoveniach Občianskeho zákonníka, je vo vzťahu k úprave zmluvného záväzkového práva obsiahnutej v Obchodnom zákonníku špeciálnou právnou úpravou, upravujúcou spotrebiteľské zmluvy. Zákonodarca s účinnosťou od 01.04.2015 (zákonom č. 102/2014 Z.z.) precizoval dovtedy účinné ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom tak, že do tohto ustanovenia zapracoval aj toto znenie: Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa názoru súdu účinná právna úprava stanovuje povinnosť prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákona a zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 23a) ods. 2 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa sa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli priamo uzavreté podľa Občianskeho zákonníka použijú primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozsudok KS Žilina z 30.09.2010 sp. zn. 9Co/312/2010, rozsudok KS Žilina z 13.10.2010

sp. zn. 7Co/284/2010). Z obsahu zmluvy tiež nevyplýva žiaden logický právny záver, prečo by mala byť zmluva uzatváraná podľa Obchodného zákonníka. Odporca nebol podnikateľom, peniaze neboli poskytované pre podnikateľské účely. Súd posudzoval vec podľa Občianskeho zákonníka.

Účastníci uzavreli zmluvu 08.12.2011, súd tak vzťah účastníkov posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Navrhovateľ sa domáhal časti odmeny za poskytnuté finančné prostriedky s úrokom a úrokom z omeškania. Navrhovateľ špecifikoval výšku dlh odporcu. Dlh odporkyne premlčaný nebol vzhľadom na to že od zosplatnenia dlhu do podania návrhu neuplynuli tri roky, keď počas rozhodcovského konania lehota spočívala. Podľa súdu zmluva o úvere bola vo všeobecnosti v súlade so zákonom. Chýbal však údaj o výške, termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Jednotlivé položky splátok mali byť samostatne rozpísané pri každej splátke, čo neboli, bola uvádzaná jedna celková mesačná splátka. Navrhovateľ toto tvrdenie nevyvrátil, mal za to že to nebolo potrebné. Nebol uvedený dátum splatnosti celého dlhu. Konkrétne nebol uvedený úrok. Nebolo preukázané, že by RPMN nebolo uvedené, ale jeho výška bola zjavne neprimerane vysoká nad dvojnásobok výška RPMN uvádzané NBS. Odporca namietal neprijateľné zmluvné podmienky. Súd s poukazom na gramatický výklad sa s tvrdením odporcu stotožnil. Ak je v zákone samostatne uvádzaná položka istina a položka úrok malo to tak byť aj v zmluve či jej prílohe. Súd má za to, že ide o formalistické ustanovenie zákona, ale je to priame znenie zákona, ktoré nie je možné súdom nerešpektovať. Súd poukazuje aj na rozhodnutie KS v Žiline sp.zn. 11Co/127/2015, podľa ktorého je v prípade nerozpísania splátky úver bez úrokov vzhľadom na nedostatočnú informovanosť spotrebiteľa. Jednoznačne však nebola uvedená výška úroku. Znenie všeobecných podmienok v znení, že úrok predstavuje jednu tretinu odplaty nemožno považovať za dostatočne špecifikovaný a účastníkmi zmluvne dohodnutý. Výška RPMN bola v rozpore so zákonom. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť sa tak poskytnuté peňažné prostriedky považovali za bezúročné a bez poplatkov. Odporcovi bola poskytnutá suma 1.000 eur, uhradil sumu 1.430 eur. Odporca uhradil viac ako mu bolo poskytnuté. Navrhovateľ vzhľadom na uvedené nemal nárok ani na poplatky za upomienky v sume 20 eur.

Navrhovateľ si uplatňoval preplatenie trov mediálneho a rozhodcovského konania. Nepreukázal pritom, že uvedené trovy vynaložil a neboli mu ani v žiadnom uvedenom konaní priznané, ani neprávoplatne. Mediačné konanie sa môže začať po tom ako obe strany prejavia o tento spôsob urovnania sporu záujem. Ide vlastne o jednanie o dohode účastníkov po vzniku sporu. Nejde o konanie ktoré možno začať jednostranne a ani ju vopred nanútiť. Jedna strana sporu si mediačné konanie nemôže na druhej strane vynútiť. Odporca nemal o mediačné konanie záujem, resp. mu nebola ani doručená zásielka na túto tému. Takáto možnosť by bola zjavne neprijateľná zmluvná podmienka ako je dojednanie o rozhodcovskom konaní, čo bolo už mnohonásobne súdmi ohľadne zmlúv navrhovateľa konštatované. Navrhovateľ mal predložiť odporcovi návrh na uzavretie rozhodcovskej doložky, či mediácie takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že odporcovi sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov prednostne v mediačnom konaní, alebo výlučne v rozhodcovskom konaní, a aby bolo z neho tiež zrejmé, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie, čo znamená prednostné mediačné konanie, výlučné riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Riešenie sporu mediáciou, rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak majú byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá-ktorá voľba konkrétne znamená. Súd v preskúmvanej veci konštatuje neprijateľnosť a tým aj neplatnosť mediačnej dohody či rozhodcovskej zmluvy z dôvodu, že neboli individuálne dojednané a že spôsobili nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech navrhovateľa - hrubý rozpor s dobrými mravmi. Rozhodcovská doložka a nanútené mediačné konanie sú tak zjavne neplatné. Súd SR v predmetných veciach majú rovnaký právny názor, nielen ohľadne navrhovateľa, napríklad zhodne rozhodoval Krajský súd v Nitre napr. vo veciach sp. zn. 26CoE/140/2012, 8CoE/121/2012, 7CoE/13/2013, Krajský súd v Banskej Bystrici vo veciach sp. zn. 16CoE 228/2012, 17CoE 47/2011, Krajský súd v Prešove vo veci sp. zn. 6CoE 167/2012, Najvyšší súd SR vo veciach sp. zn. 1 Cdo 103/2012, 2 Cdo 216/2012, 2 Cdo 31/2013, 3 Cdo 46/2012, 5Cdo 42/2012, 6Cdo 98/2012, 6 Cdo 23/2013, 2 M Cdo 4/2012 (mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora) ako aj Ústavný súd ČR vo veci č.k. II.ÚS 2164/2010. Súd z uvedených dôvodov návrh v celosti zamietol. V rámci odôvodňovania sa súd pozastavoval aj nad tou skutočnosťou, že už mnohonásobne bolo súdmi konštatované, že sa v obsahovo zhodných veciach jednalo o spotrebiteľské vzťahy a že rozhodcovská doložka je neprijateľná o čom má navrhovateľ vedomosť a napriek tomu podáva zhodné návrhy a podobnými vyjadreniami.

O trovách konania navrhovateľa súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania, pretože mu žiadne nevznikli.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.), pričom podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.